

יום שבת. כל הלילה הרוח נשבה. 20-25 קשרים. שמנו אזעקת עוגן ב-GPS והלכנו לישון. קמתי כמה פעמים בלילה כדי לוודא שלא זזנו לשום מקום ובשעה 07.00 התחלתי לסדר את הסירה להפלגה לכיוון הנמל בקלימנוס. החלטנו שאם אנחנו רוצים להיות שקטים ולטייל באי, כדאי שברוחות האלה היאכטה תהיה קשורה לרציף. ליאורה ואיתן כבר היו בקלימנוס מאתמול. דיברנו איתם כמה פעמים ב-VHF כשהיו רוחות מאוד חזקות והם רצו שנבוא להיקשר בנמל (דואגים לנו).

בערך בשעה 09.00 אחרי ששתינו תה/קפה ונשנשנו קצת מהחלה ש/נשארה מאתמול, הרמנו את העוגן ברוח של בערך 20 קשרים ויצאנו לכיוון הנמל, מרחק של בערך 2.5 מייל. הרוח היתה גבית, פתחנו רק את החלוץ ו"טסנו" במהירות 7.7 קשרים. זו המהירות הגבוהה ביותר שלנו עד כה עם ג'ינג'ה, וההפלגה היתה נוחה בגבית. הגענו מאוד מהר לפתח המפרץ שבו היה הנמל, הנענו את המנוע וגלגלנו את החלוץ. נכנסנו לתוך הנמל וכבר מרחוק ראיתי את כיסויי הפנדרים החומים של ליאורה ואיתן. הם לא ידעו שאנחנו מגיעים והחלטנו להפתיע אותם ולהיכנס בדיוק לידם. אסף היה על העוגן, אני על ההגה, הרוח החזקה מפילה את החרטום אבל הפניתי אותו לכיוון הרוח כדי להתיישר בעזרה הרוח. נקשרנו. זהו, עכשיו אפשר להירגע ולטייל באי.

קלימנוס הוא אי מקסים, עם נופים מדהימים. לדעתי זה האי הכי יפה שהיינו בו עד עכשיו. אחרי שביקרנו ב-police Port כדי להירשם בכניסה לאי, לקחנו אוטובוס לכפר Masouri שנמצא בחלק הצפוני של האי. השעה היתה כבר שעת צהריים וישבנו לאכול צהריים במסעדה שכנראה משלמים בה "מס נוף", קצת יקרה אבל עם נוף מהמם לים. האוכל היה טעים וכולם היו מרוצים.

אחרי הארוחה ירדנו במדרגות לים, סירבנו לשלם 7 יורו על כסא נוח, הנחנו את הדברים שלנו על החוף ונכנסנו למים. רוני סרבה בהתחלה להיכנס בטענה שהמים קרים מדי, אבל עידו הפעיל את קסמיו (למעשה הקסם היה לזרוק את עצמו ואת רוני לתוך המים). אחרי כמה דקות, עידו היה עסוק בלנסות לנחש מה המרחק בינינו ובין אי שנמצא ממול ובשאלה אם הוא מסוגל לשחות לשם, ורוני ניצלה את ההזדמנות וברחה מחוץ למים. בתחנת האוטובוס בדרך חזרה לקלימנוס פגשנו זוג מטפסים אוסטרים. אסף ועידו דיברו איתם הרבה והתעניינו במסלולי הטיפוס ופנטזו על הפעם הבאה שיחזרו לקלימנוס כדי לטפס.

כשירדנו מהאוטובוס, הלכנו לחפש דגים כדי לעשות אותם על האש בערב, אבל כל חנויות הדגים שהיו פתוחות בבוקר כבר היו סגורות. איתן הציע לי לקחת את האופניים המתקפלים (גאוני!) שלהם ולנסוע לחפש באזור סירות הדייג דגים. נסעתי לשם ומצאתי דייג שנראה שיצא עכשיו מסרט בורקס או מסרט של יהודה ברקן, עם כובע מצחיק ושפם שחור שנראה צבוע. הוא אמר שיש לו דגים, ואני אמרתי שאני הולכת להביא את החברים שלי. הלכנו לשם כולם, ואסף ואיתן בחרו דגים. כששילמנו לו, הוא חייך חיוך של פרוק וחשבנו שהוא בטח מבסוט שהוא עבד עלינו במחיר (למרות שהמחיר היה סביר לחלוטין). איתן, אסף ועידו ניקו את הדגים ביאכטה של איתן וליאורה.

אחר הצהריים אסף ועידו התחילו לעבוד על תושבת מעץ לבוכנה של ההגה האוטומטי. הם קדחו, ניסרו, שייפו והיו מרוצים. בינתיים רוני ואני סיימנו את בקבוק המרטיני וקשקשנו. מדי פעם הבנים הרימו את הראש ושאלו - על מה אתן מדברות? הם היו מאוד סקרנים. תמיד ידעתי שבנים הם לא פחות רכלנים מבנות J

אחרי שהם סיימו לעבוד על התושבת, הם הדליקו את המנגל, הפעם בחרטום כדי שלא יפריע ליאכטות האחרות שעגנו לידנו. בינתיים הכנו צזיקי, אסף הכין את הדגים ודי מאוחר, בסביבות 22.00 אכלנו עידו, רוני, איתן, ליאורה, אסף ואני ארוחת דגים טעימה. בסוף הארוחה איתן אתגר אותנו עם משחקי חשיבה (כמו איך להעמיד בקבוק וויסקי על שלוש כוסות ושלושה סכינים), שהעסיקו את עידו ואסף לא מעט זמן.

את יום ראשון בבוקר העברנו בבטלה בג'ינג'ה, עד שבשעה 12.00 עידו ורוני עלו למעבורת בדרך לקוס. הביקור שלהם היה קצר, אבל מאוד מאוד נהננו איתם. הם מהר מאוד השתלבו בחיים על ג'ינג'ה והבינו שאצלנו לא מבזבזים הרבה מים, שוטפים כלים במי ים אם אפשר, משאירים את הסירה מסודרת וכו'. היה תענוג לארח אותם.

בהמשך היום אסף המשיך לעבוד על התקנת ההגה האוטומטי, ואני התחלתי להסיר את הלכה מהעץ בדק. הלכה לא תוחזקה כנראה כבר די הרבה זמן, וזו תהיה עבודה קשה לחדש את הלכה.

רצינו להפליג לכיוון סנטורני כי ביום חמישי חנה, אמא של אסף מגיעה אלינו לשבוע. אחר הצהריים בדקנו תחזית מזג אוויר למחר וגילינו שמתקרבת סערה לאזור סנטורני, שכוללת רוחות חזקות מאוד וים גבוה מאוד. שקלנו את האפשרויות שלנו והחלטנו להפליג לאי Amorgos שנמצא צפונית לאזור הסערה, וגם הגלים לא אמורים להגיע אליו ומשם להמשיך לסנטורני כשתחלוף הסערה. לפי התחזית הסערה היתה אמורה להתחיל ביום שני בלילה ולכן החלטנו לצאת לדרך ביום שני ב-5.30 בבוקר כי היו לנו 60 מיילים מקלימנוס עד אמורגוס.